

Jernbanedirektøren atter maa gaa op i sin Venebneelse, saa at han maa komme til at hedde Generaldirektør. Tøvrigt har det altid staaet for mig, som om der var en Bestræbelse efter at faae Ensartethed i alle Administrationsgrene, i alle Administrationsforhold, og derfor naturligvis ogsaa i Betegnelsen af de forskjellige Embedsmænd her i Landet. For Diebliffet er jo Telegrafvæsenet henlagt under en Direktør, der fortærer under Generaldirektøren, Departementschef i Ministeriet, og for Postvæsenets Vedkommende er der to Postinspektører, der gennem et Mellemled, ogsaa en saakaldet Komiteret, fortærer under Generaldirektøren, Departementschefen i Ministeriet. Tanken i denne Lov er jo at løsrive Jernbanebestyrelsen fra Mellemledet til Ministeriet, saaledes at Generaldirektøren for Statsbanerne eller Jernbanedirektøren, hvad man vil kalde ham, fortærer direkte under Ministeren. Der er efter min Mening ikke fjerneste Anledning til, naar de to andre Styrelser paa Kommunikationens Omraade, hvortil jeg ogsaa henregner Telegrafvæsenet, fortærer under en Generaldirektør, da at ville nedsette den her omtalte Mands Betegnelse her til simpelthen „Jernbanedirektør“. Det er en Uensartethed. Der er jo forskjellige Forvaltningsgrene her i Landet, hvor vi nu have en lignende Betegnelse som Generaldirektør. Vil man se hen til det Militære, saa have vi i Intendanturvæsenet en Generalintendant og i Auditørvæsenet en Generalauditor. Det er jo Begreber, man er vant til at forstaa, og man veed, at naar der tilføies „General“ til Betegnelsen af en Stilling, betyder det, at den Vedkommende staaer over det Hele; det er ifølge Betydningen af Ordet „général“ i det franske Sprog. Dette gjælder nu med Hensyn til Indlandet. Men endnu betydningsfuldere anser jeg Betegnelsen af Embedsmændene for at være overfor Udlandet. Ogsaa her støtter jeg mig til Principet Ensartethed. Jeg ser ikke nogen stjellig Grund til, at man har forandret Betegnelsen, og er heller ikke under Forhandlingen her bleven oplyst om Grunden dertil, men det veed jeg bestemt, at i vore Nabolande, haade i Tydskland og Sverige, hvormed vi staa i en meget nær Berøring navnlig paa Jernbanevæsenets Omraade, er Ordningen den, at i begge Lande er den øverste Spids for Jernbanevæsenet Generaldirektøren. Under ham fortærer Overdirektører, og dernæst kommer, jeg tør sige en sand Synsflod af Direktører. Det vilde af den Grund, for Ensartethedens Skyld, være rigtigst at beholde det samme Navn her, nemlig Generaldirektør. Men det stiller

sig dernæst lidt generende eller ubehageligt, naar der fra Danmark sendes Jernbaneembedsmænd til Conference med udenlandske Jernbaneembedsmænd — Noget, der sker hvert Aar — at den Embedsmand, der affendes herfra, altid møder med en Betegnelse, der svarer til en mere underordnet Stilling i det Land, hvor han møder, end den, han i Virkeligheden beklæder. Det er sandt nok, at naar man sender en Overdriftsinspektør herfra til en Jernbaneconference i Udlandet, saa kan han der sige: Jeg er den Mand, som her i Landet — hvis det nu er Tydskland — kaldes Betriebsdirector. Men denne nu nødvendige nærmere Forklaring er Noget, der kan undgaaes, naar man beholder Titlen Generaldirektør. Saa har man en Titel, der er i Overensstemmelse med, hvad der er Skik og Brug i Nabolandene. Der er forøvrigt ogsaa andre Omraader — som jeg imidlertid for ikke at blive misforstaaet ikke her skal komme nærmere ind paa — hvor Betegnelsen ogsaa kan komme til at spille en Rolle, og det maaste en Rolle, der kan være ligesaa vigtig som i det Forhold, jeg her har tilladt mig at nævne. Jeg henstiller altsaa til ærede Medlemmer i Thinget, særligt i Udvalget, at tage under Overveelse, om det ikke vilde være rigtigst at forandre det foreslaaede Ord „Jernbanedirektør“ og vende tilbage til det, der stod i det af Regeringen forelagte Lovforslag: „Generaldirektør“.

N. P. Jensen: Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) udtalte før, at naar man skulde ordne Jernbanevæsenet, maatte man tage Hensyn til, at det burde ordnes som en Forretning, og at man derfor ikke godt kan følge de Principer, der ellers følges med Hensyn til Organizationen af Administrationen. Jeg er fuldstændig enig med det ærede Medlem heri, og jeg er ogsaa enig med ham i, at skal Jernbanevæsenet udvikles paa en betryggende Maade, saa maa det kunne udvikle sig med den nødvendige Frihed, selvfølgelig under Ansvar. Men naar jeg er enig deri, saa forekommer det mig ogsaa, at man i Udvalget burde have søgt en anden Ordning end den, man har foreslaaet, thi man har i Virkeligheden centraliseret for meget. Jeg kan gjerne støtte den sidste ærede Taler i, at det er uønskeligt at kalde den Overordnede „Generaldirektør“, og jeg er ogsaa enig i, at han bør staa direkte under Ministeriet, saa at der ikke er noget Mellemled mellem ham og Ministeren, men saa hører i Grunden ogsaa Enigheden op, thi jeg tror, at det Apparat, man her har søgt at bringe i